

v e r e n i g i n g

O R D E D E R V E R D R A A G Z A M E N

Kon. goedgekeurd d.d. 22 februari 1958 nr. 58 - gevestigd te 's-Gravenhage

Giro no. 468874 t.n.v. de Penningm. der "ODV" Den Haag

Uitsl. voor verslagen en abonn.: DOVENETELWEG 57^a 2555 TD 's-Gravenhage t.684541
Secretariaat: TALINGLAAN 21 2566 VN 's-Gravenhage t.634101

W E E K B L A D

nadruk verboden

24e jaargang nr. 8

12 oktober 1979

x in de kantlijn betekent de vraag

" " " " " het antwoord

Goeden avond, vrienden.

Allereerst het bekende geluid: wij zijn niet alwetend, wij zijn niet onfeilbaar en dus denkt een verstandig mens zelf eens na over alles wat er gezegd wordt.

Ons onderwerp zal vandaag meer geestelijk van inhoud zijn. Na lang peinzen koos ik als titel daarvoor :

G E H E I M E K R A C H T E N

=====

Een titel, die in dit geval de lading wel enigszins dekt: Elke mens bezit een aantal voertuigen - ook al weten de meeste mensen niet, hoe dat precies in elkaar zit.

Weet men er al iets van, dan leert men wel allerhande mooie namen er voor, maar de meesten van hen die tenminste dit geleerd hebben weten er niet veel meer vanaf. En degenen, die er wel meer vanaf weten, houden hun mond er over, want volgens hen is dit alles een groot geheim.

Daar uw tijd steeds weer roept om openheid is het wel goed, over deze z.g. geheime zaken en de krachten daarvan het een en ander te zeggen.

Elke mens heeft b.v. een z.g. begeertelichaam. Hierin worden tijdens uw bestaan op aarde voornamelijk alle contrasten tussen leven en beleven opgeslagen; zoals b.v. het verschil tussen alles, wat u wilt en wat u doet of hetgeen u meende te moeten doen en hetgeen u uiteindelijk met vrije wil gedaan hebt.

Je zoudt kunnen zeggen, dat dit een voertuig is, dat o.m. belast wordt met de zonden der mensen. En een ieder, die nadenkt, zal begrijpen dat dergelijke dingen alleen binnen een voertuig kunnen worden vastgelegd, maar niet deel uit kunnen maken van het totale ik. Want zo er al algemeen geldende wetten en regels voor het leven in de kosmos bestaan, omvatten dezen toch waarden, die wij als mens en geest geheel niet of slechts ten dele kunnen overzien.

Wel kennen wij allen eigen waarderings, die echter zover uiteenlopen, dat wat de een goed noemt in de ogen van de ander kwaad is en omgekeerd. Vergelijk: het is een groot verschil of je iemand hoort spreken vanuit het standpunt van de vvd, de pvda of het cda. Mogelijk komt het uiteindelijk op hetzelfde neer, maar motieven en waarderings liggen toch geheel anders.

Op vergelijkbare wijze werkt de mens vanuit zijn verschillende esoterische en geloofssystemen. Het een noemt hij goed, het ander kwaad en gaat van deze waarderings uit alsof het eeuwige wetten zouden zijn, die deze indelings tot stand brengen.

Het is dus niet iets wat van aard kosmisch is, dit goed en kwaad. Als zodanig kan het niet worden opgeslagen in een zuiver geestelijk lichaam, dat blijvend aan het werkelijke ik gebonden is. De indrukken worden daarom vastgelegd in een halfstoffelijk voertuig, dat in wezen sterk verwant is met het z.g. levenslichaam.

Dit laatste heeft grote betekenis. Wanneer wij immers handelen op een wijze, die in strijd is met onze opvattingen omtrent goed en kwaad, brengen wij in het begeertelichaam een disharmonie tot stand en tappen daardoor kracht uit het levenslichaam af. Hierdoor verminderen wij de hoeveelheid energie, die direct voor het gehele lichamelijke bestaan beschikbaar is.

Op zich vervelend, want iemand, die een groot "geweten" heeft zal hierdoor vaak een steeds meer krachteloos persoon worden en niet meer in staat zijn, zelfstandig te denken en te handelen, maar door zijn schuldgevoelens gedreven worden en door de omstandigheden steeds sterker bepaald worden. Dit terwijl een ander, die hetzelfde doet, maar geen uitgebreid "geweten" heeft, juist in alles zal slagen, daar hij in harmonie met zichzelf blijft en daaraan ook steeds meer stoffelijke energie kan onttelen.

Wanneer u over gaat, zal een reeks van deze begrippen die in het begeertelichaam zijn opgeslagen, bovendien uw besef als geest kunnen beïnvloeden. Het geestelijke voertuig neemt niet de gehele inhoud, maar wel de harmonische en disharmonische tendenzen over, zodat je kunt stellen dat de beelden van hemel en hellewerelden in de beperkte vorm, waarin men dezen kort na de dood pleegt te beleven, voortkomen uit dit begeerte-lichaam en het gevolg zijn van daarin bestaande onevenwichtigheden, die voorlopig een erkennen van de geestelijke werkelijkheid en de daarin bestaande mogelijkheden verhinderen.

Het begeertelichaam heeft dus invloed op een deel van het geestelijke bestaan, maar in sterke mate ook op de mogelijkheden, die men in de stof zal vinden. Daarbij is de verbinding tussen dit lichaam en het levenslichaam beslissend.

In dit levenslichaam immers worden de krachten van de mens opgeslagen en wel als een soort kosmische energie, een soort geestelijke energie met daarnaast een deel van de omzettingvormen van energie, die in het lichaam ontstaan, maar deels in dit levenslichaam mede worden opgenomen wanneer zij niet onmiddellijk lichamenlijk worden verbruikt.

Een uitzondering is de verbrandingsenergie, die het lichaam middels oxygenatie, ademhaling, tot stand brengt. Deze wordt niet opgenomen in het levenslichaam, maar wel andere vormen van energie zoals die welke ontleend worden aan b.v. de lichtelectriciteit, lucht-aarde potentiaal e.d.

Wanneer je de mens in zijn leven beziet, zo blijkt dat hij voor alles wat hij beheerst en bewust probeert te doen, energien uit dit levenslichaam nodig heeft.

De grote vraag is natuurlijk, hoe men daaraan meer dan de normale kracht kan onttelen. Want het zal u geen geheim zijn, dat een mens

die al het andere vergeet omdat hij erg bang of blij is, een uithoudingsvermogen vertoont dat normaal voor hem lichamelijk onvoorstelbaar is en waarbij bovendien geestelijk ook nog toestanden kunnen ontstaan, die vanuit een redelijk standpunt bezien al even onverklaarbaar zijn.

De uitleg hiervoor is deze: Op het ogenblik dat de grens wegvalt van redelijkheid, die steeds weer tussen het ik en de bron van de energie pleegt te bestaan - de kracht waaruit men ook lichamelijk steeds weer leeft - zal men deze volledig en onbeperkt kunnen gebruiken, zover als lichaam en geest dezen kunnen verwerken.

Bezien wij de banden met het levenslichaam. Dat de omgeving van het lichaam hierop mede invloed kan hebben is zonder meer duidelijk. Wanneer ik spreek over lichtelectriciteit, lucht-aarde potentialen, dan kunt u zelf bemerken, dat u reageert op afwijkingen hiervan. Kort voor een omweer voelt u zich anders dan normaal. Soms komt het onweer niet en bent u toch op deze wijze onrustig. "Het onweer moet elders vallen".

Wanneer u zich in een hoge drukgebied bevindt, zult u zich anders gevoelen en ook emotioneel anders reageren dan wanneer er rond u een lagedrukgebied aan de macht is. Deze "gevoelens" hangen o.m. samen met het eigen geleidingsvermogen van de lucht en de lucht-aarde spanning, die op uw lichaam in kan werken. Wanneer u b.v. isolerend schoeisel draagt, zullen deze inwerkingen ook anders zijn dan bij iemand, die door geleidend schoeisel of het lopen op blote voeten een deel van de overspanning die hij opneemt naar aarde kan laten wegvloeien.

Er blijken echter andere zaken te zijn, die een soortgelijke verandering van lichamelijk bevinden kunnen veroorzaken. Wanneer iemand mediteert, kontempleert of zelfs maar gewoonweg heel erg gelukkig is, ontstaat er in zijn besef een grote rust. Dit heeft ten gevolge, dat er meer energie zijn lichaam bereikt en wel op een wijze, die niet als geheel geestelijk, maar ook niet als zuiver lichamelijk te omschrijven is.

Je zoudt kunnen stellen, dat het hierbij vooral gaat om een meer kosmische vorm van energie, die wij in dergelijke gevallen beter op kunnen nemen en bovendien beter kunnen omzetten in de vormen van kracht die wij als stoffens van node hebben.

Maar ook in elke andere gewenste vorm kan deze energie dan door het levenslichaam worden afgegeven en zelfs over een lagere periode dan voor de opname noodzakelijk was, mits het geheel van de ontleende energie die van de opname niet verre te boven gaat.

Je kunt het levenslichaam in dit verband vergelijken met een soort accumulator compleet met verschillende omvormers. De omvormer waarop je aansluit bepaalt de aard en spanning van de energie die je uit de accu onttrekt. Voor, maar ook tijdens het proces van energieafname is het bovendien mogelijk, dat de accu wordt opgeladen.

Bij algehele ontspanning wordt een energie opgenomen, die ook voor alle geestelijke werelden bruikbaar is. Daarom noem ik dit kosmische energie. Op het ogenblik, dat men zich sterk concentreert op iets en daarbij geestelijk of mentaal actief is ontleend men energie aan een geestelijk vlak. Dus wanneer u zeer gekoncentreerd leest, werkt, denkt, puzzelt zelfs, wordt door u een geestelijk niveau mogelijk aangetapt.

Deze geestelijke energieën komen niet uit de accu en kunnen dus niet na het ophouden van de concentratie langere tijd doorwerken. Zij zijn eerder het resultaat van een band, die tussen u en een bepaalde sfeer ontstaat en vloeien alleen, zolang de verbinding blijft bestaan.

Vereenvoudigend kun je stellen, dat een deel van uw wezen a.h.w. uitsteekt in een andere dimensie, waarin bepaalde krachten bestaan. Indien er een weg bestaat tussen dit deel van uw wezen en de rest komt de energie van die andere dimensie dus ook in het geheel van uw wezen en krijgt zo betekenis binnen het door u gekende dimensionale bestel.

Ik neem aan, dat dit nog te begrijpen is. Maar wanneer ik die vormen van energie met u beschouw zo kan ik mij voorstellen dat u reageert met een " dat klinkt nu wel erg mooi, maar wat kan ik er mee doen?"

Want hebben alleen is ook niet alles. Wanneer u de honderdduizend trekt en in een situatie verkeert, waarin u geen cent daarvan kunt uitgeven, hebt u in feite nog niets. In die toestand is het ontvangen van een boterkoek belangrijker, omdat je die tenminste op kunt eten.

Het zal u duidelijk zijn, dat die krachten voor u alleen betekenis hebben wanneer u daarvoor een uitingsmogelijkheid kunt vinden waardoor zij geheel of tenminste deels op aarde kunnen worden gebruikt en uitgestraald.

Omzetten in lichamelijke energie is daarbij het gemakkelijkste, ook al werkt dit het minst overtuigend. Om deze energien lichamen te kunnen gebruiken moet u a. een positieve instelling bezitten - dus een aanvaarding van uzelve en zoveel mogelijk ook van uw gekende wereld. Hierdoor alleen reeds kunt u over meer lichamelijke energie beschikken en bent u beter in staat uzelf in uiting en uithoudingsvermogen aan te passen aan de behoeften van het ogenblik.

b. Om hogere energien eveneens in de stof te kunnen gebruiken zal men de regels en wetten van zijn milieu tijdelijk terzijde moeten schuiven zodat men het gevoel heeft door eigen krachten in staat te zijn de waarden van dit milieu aan eigen behoeften aan te passen.

Wat neer komt op een je loszeggen van de je normaal beheersende omstandigheden in je wereld. Iets, wat u niet schijnt te herkennen en waarover u toch heel wat gehoord zult hebben.

Alleen noemt u het uivloeijsel hiervan gemeenlijk fakirisme. U hoorde toch wel eens over mensen, die zich levend konden laten begraven en dit lange tijd konden volhouden nadat zij lichamen hun functies tot een minimum hadden teruggebracht? Dezen beheersen in feite de tijdsrelatie tussen hun lichamen bestaan en de omgeving.

Mogelijk hebt u ook wel gehoord over fakirs die in staat zijn op een blok ijs te gaan zitten bij een temperatuur die onder nul ligt en dan niet alleen in staat zijn, die ijszetel te laten smelten zodat zij steeds lager komen te zitten, maar bovendien nog natte doeken met hun eigen lichaamswarmte weten te drogen. Er bestaan op aarde wel z.g. heilige mannen, die dergelijke zaken demonstreren.

Men spreekt in dergelijke gevallen vaak over lichaamsbeheersing. Maar feitelijk komt er er eerder op aan je energie op de meest juiste wijze in te zetten en zo door de juiste concentratie zonder groot verlies van lichamelijke krachten schijnbaar a-normale situaties te beheersen.

Onthoudt, dat bij het gebruiken van geestelijke en kosmische energie het denken altijd belangrijker is dan de stoffelijke " feiten". U meent, te leven in een feitelijke wereld, maar dit is maar ten dele juist. Een groot deel van uw relatie met de wereld wordt bepaald door illusies en denkbeelden, niet door feiten. Indien u mij niet gelooft moet u maar eens naar de milliardnota kijken. Daar zijn nogal wat denkbeelden in aanwezig, die niet wezenlijk op reeds nu bestaande feiten steunen. Maar onbewust schijnen de samenstellers te beseffen, dat denkbeelden tot feiten kunnen worden als gevolg van de overtuigende wijze, waarop men dezen aan zich en anderen als zodanig weet voor te stellen.

Er is wel iemand, die nu denkt " is dat nu geestelijk? Dat is toch politiek?". Mijn antwoord is, dat er aan de politiek zowel positieve als negatieve zijden te vinden zijn. Helaas konkretiseert men zich als gevolg van innerlijke verdeeldheid of twijfel vaak eerder de laatste aspecten dan de eerste. Maar de mogelijkheid beiden waar te maken en van denkbeeld in feit om te zetten blijft bestaan.

Wanneer ik voor mijzelf een zekerheid postuleer, behoeft deze voor anderen nog niet te bestaan en behoeft zij ook niet in overeenstemming te zijn met de regels, die andere mensen rond mij als norm plegen te aanvaarden.

Wanneer ik in staat bent het beeld in mijzelf met volledige rust en zekerheid te handhaven, dan maak ik het waar en wel mede door de energien, die ik uit eigen wezen put en omzet in tendensen in de wereld buiten mij.

Welke energien? In de eerste plaats geldt dat voor elke aanpassing van de lichamelijke toestand gebruik zal worden gemaakt van geestelijke energien en bovendien, maar niet in gelijke mate, van omgevingsenergien.

Wanneer het gaat om een verandering van de verhouding tussen eigen wezen en b.v. wetmatigheden vande eigen wereld, zal daarbij gemeenlijk vooral kosmische energie tepas komen.

Om het eenvoudig te stellen: De fakir die bij zeer lage temperatuur natte en mogelijk daarna nog bevroren doeken weet te drogen op zijn lichaam zonder daarbij zelf kouder te worden, zal vooral van geestelijke energie gebruik maken.

Maar wanneer iemand, zoals eens Jezus, over het water wandelt of mogelijk in extase leviteert, dan is daarvoor niet alleen geestelijke energie noodzakelijk, maar zal men ook in zekere mate kosmische energien moeten kunnen gebruiken en omzetten.

Waarom die krachten dan altijd zo geheimzinnig werden en nog worden benaderd? Wel, het feitelijke geheim ligt in de mogelijkheid, die krachten te gebruiken. Wat ook wel te begrijpen is.

Wanneer je alleen maar eens alle mensen, die nu per auto naar hun werk gaan, in staat zoudt stellen, dit leviterende te doen, zou hierdoor alleen reeds een aanmerkelijke economische ontwrichting kunnen worden veroorzaakt. Bovendien is er een grote kans, dat een deel van die mensen ontdekt, dat je op deze wijze verplaatsen vele voordelen bieden zij zouden zich afgaan vragen, waarom zij nog naar kantoor zouden gaan en werken, wanneer zij met ongeveer dezelfde inspanning zich naar de Copa Cabana kunnen begeven of naar de fidjis. Weer anderen denken, dat dit de beste methode is om tussen ontbijt en lunch even een bedevaart naar Lourdes te maken en een enkeling kiest mogelijk zelfs voor een reisje naar de maan en gaat zo de verdere mensen in dit opzicht voor.

Wanneer je de mensen op eenvoudige wijze leert, hoe men materie kan dematerialiseren en rematerialiseren, zo zullen er mogelijk wel enkele goede mensen zijn, die die gaven alleen gebruiken, waar zij werkelijk noodzakelijk zijn. Maar de kennis komt dan ook binnen het bereik van heel wat mensen, die een geheel andere instelling bezitten. In dat geval kun je maar beter medelijden hebben met fort Knox, de Nederlandse Bank en al die andere instellingen waar geld en voorraden goud zijn opgeslagen.

Het is dus wel degelijk te begrijpen, dat degene, die het geheim van deze krachten en hun gebruik kennen, dit geheim houden. Maar aan de andere kant zijn er benaderingen, die men een mens volgens mij zonder al te groot risico kan geven, omdat hij een innerlijk evenwicht en een grote mate van zelfbeheersing moet bezitten, om de kracht te kunnen gebruiken; terwijl er zelfs zaken zijn, waarbij een ieder op positieve wijze van de krachten gebruik zou kunnen maken zonder dat hierdoor enig gevaar voor het welzijn of bezit van anderen uit kan voortvloeien.

Dat men ook deze zaken en het bestaan van genoemde krachten zoveel mogelijk geheim wil houden en alleen binnen eigen groep aan uitverkorenen wil openbaren, acht ik uit den boze in deze tijd. Ik ben van mening

dat de mens langzaam maar zeker wat meer wakker zou moeten worden en die verborgen krachten van zijn eigen wezen zou moeten leren beheersen en gebruiken.

Dat betekent dan ook, dat die "geheimen" langzaam aan wat meer in de openbaarheid zouden moeten komen. Iets van de theorie heb ik u reeds verklaard. Nu zal ik proberen u enkele recepten te geven. De moeilijkheid hierbij is wel, dat u de bestanddelen daarvan niet even op de hoek kunt gaan halen, maar dezen zelf zult moeten maken.

1. Het gebruiken van mentale krachten.

Wanneer u in staat bent, uzelf geheel te concentreren op een bepaalde toestand of activiteit van uw eigen lichaam, kunt u alle processen dermate automatisch laten verlopen, dat het gewenste resultaat als vanzelf schijnt te ontstaan.

Wanneer u natte doeken op uw lichaam wilt drogen - het zou kunnen - dient u zich niet te concentreren op het behouden van een bepaalde lichaams-temperatuur. U denkt dan te zeer aan warmte en koude, begint te rillen en bent u te zeer van de koude bewust, om nog gekoncentreerd de gewenste aanpassing af te dwingen.

U kunt beter uitgaan van een ideale toestand. Deze visualiseert u zo volledig mogelijk. Al het andere wilt u niet meer erkennen. Slaagt u er in, u geheel te concentreren op de ideale toestand, dan zult u hier door uw lichaam er toe bewegen alle noodzakelijke aanpassingen en processen zelf te reguleren, terwijl door de mentale spanning, die hierbij optreedt, alle nodige energie vanuit het levenslichaam in de juiste vorm het lichaam toevloeit.

Uw geestelijke kracht zal u middels dit levenslichaam bovendien voortdurend toevloeien zolang de concentratie duurt, zodat het levenslichaam hiervan steeds voldoende kan opnemen en bovendien kan compenseren voor de omgevingsenergie en lichamelijke energien, die bij de aanloop van het proces verbruikt werden.

U kunt natuurlijk ook in vele andere opzichten deze energie gebruiken om uw lichaam een betere konditie te geven of aan te passen aan bepaalde eisen, zodat het u alleen door het gebruik van dit voorschrift mogelijk zal zijn uw lichamelijke kwetsbaarheid voor de omgeving aanmerkelijk te doen afnemen.

U kunt uzelf onkwetsbaar maken voor de inwerkingen van zowel extreme warmte als koude en wel voor langere tijd. U kunt zelfs middels dit proces uw aura dermate te verdichten, dat u in staat bent, zonder u te branden door vuur te lopen, over vurige kolen te lopen e.d. Wanneer u de kunst leert beheersen zult u zelfs instaat zijn, uw verdichte uitstraling dermate uit te breiden, dat ook uw kleding niet schroeit of besmeurd kan worden.

Demonstraties van dergelijke zaken zijn gegeven; u wist dus, dat voor bepaalde mensen dit mogelijk is. Maar met dit recept weet u bovendien hoe het mogelijk is.

Nogmaals: je moet eenvoudig niet denken aan wat er zou kunnen gebeuren, maar moet alleen nog denken aan de toestand, waarin je verkeert of wilt verkeren. Zolang je dit denkbeeld weet vast te houden, kan je niet veel gebeuren.

2. Deze zelfde procedure kan u van dienst zijn, wanneer u onder omstandigheden uw zintuigen zeer selectief wilt gebruiken. Een van de zaken, die deskundigen vol verbazing vermelden was een reactie van een fakir, die met enkele geleerden in gesprek zijnde opeens opmerkte: die en die komt binnenkort aan, want ik hoor zijn paard al. Men dacht, dat dit een kwestie was van helderziendheid. Maar de man was gekoncentreerd op dit geluid en kon daarom werkelijk reeds horen, wat voor anderen eerst enkele minuten later auditief waarneembaar werd.

Wanneer u weet, waarnaar u wilt luisteren, concentreert u zich hierop. Zodra hore van andere geluiden ontstaat, herhaalt u het beeld van uw concentratie. U zal blijken, dat u voor het gekozen geluid opeens veel gevoeliger bent geworden dan voor alle andere geluiden. U selecteert dus uit de beschikbare indrukken.

Ook het omgekeerde is mogelijk. Indien er een geluid is, dat u stoort zoals een buurjongentje, dat trompet studeert en daarom op een walchelike wijze Roodjakje ziek laat zijn tot de gehele buurt er ziek van is, dan kunt u zichzelf de opdracht geven, juist dit geluid niet meer te registreren. Na voldoende concentratie op de normale geluiden met uitsluiting van dit ene, storende geluid, zult u inderdaad geen hinder meer hebben van Roodjakje.

U hoort het geluid nog wel, maar het dringt niet meer geheel tot u door. U hebt het voor alle praktische punten in feite uitgeschakeld en tot een niet meer bewust geregistreerde achtergrond gemaakt.

Mensen doen dit ook wel onbewust, zoals de mensen die in een fabriek werken waar heel wat lawaai heerst, elkander normaal kunnen verstaan en ook niet luider dan normaal behoeven te spreken, ofschoon er geen beschadiging van het gehoor bestaat. Ook zij regelen in feite het gehoor af zodat een bepaalde stoornis minder sterk tot het besef doordringt.

U ziet, dat er wel degelijk praktische zaken te bereiken zijn. Want ook al gebruikt u hiervoor zowel geestelijke als omgevingsenergie, u kunt uw relatie met uw omgeving ook op deze wijze reguleren. Waar anderen dit alleen door gewenning en noodzaak op de duur bereiken, kunt u dit door een u juist instellen bijna onmiddellijk bereiken, terwijl het handhaven van een dergelijke selectiviteit u bovendien in verhouding minder kracht kost.

Met deze werkwijze kunt u aanmerkelijk rustiger leven in een rumoerige buurt, u beter aanpassen aan steeds voorkomende geluiden, zaken die u normaal zouden storen en ergeren onderdrukken en zo ook uw gemoedsrust gemakkelijker handhaven.

Ook mentaal en emotioneel kunt u van dit afstemmen gebruik maken. Zo valt mij steeds weer op, dat vele mensen in deze dagen niet voldoende levensvreugde kennen. Mogelijk hebt ook u dit wel eens bemerkt.

Zelfs wanneer men schijnbaar in een goede bui is doen velen mij nog steeds denken aan gasten na een begrafenis, die proberen op een nog net fatsoenlijke wijze snel zoveel mogelijk borrels te consumeren om zo een gemis te verdringen, dat zij vrezden daarna toch eens te zullen gevoelen.

Toch zijn er vele vreugdige zaken in de wereld te vinden. Wanneer je je toespitstop het sterk konstateren van alle prettige, mooie of aangename zaken, zal het onaangename wel niet aan je voorbij gaan, maar zal het in verhouding minder belangrijk worden.

Je kunt je gevoelsleven en gedachtenleven daardoor wel degelijk beïnvloeden. En ook hier zal men door zich steeds weer even te concentreren op het aangename de ervaring daarvan kunnen versterken en op de voorgrond kunnen stellen. De krachten, die hiervoor noodzakelijk zijn, komen evenals in de voorgaande voorbeelden, uit de geest.

3 Wij kunnen bepaalde levens en lotsprocessen niet onbeperkt veranderen, daar dezen zijn ingebouwd in ons geestelijk besef en zo ook in onze stoffelijke mogelijkheden en zelfs voertuig.

Wel kunnen wij ook in dit geval de nadruk dermate veranderen, dat het ons toeschijnt, of wij inderdaad het lot in handen hebben. Daar het geheel van ons wezen, ook de geestelijke voertuigen, hierbij betrokken zal zijn, dienen wij dit op kosmische wijze na te streven.

Om de in ons aanwezige mogelijkheid, kosmische krachten om te vormen op de meest rendabele wijze te doen verlopen, zullen wij ons

in zekere mate los moeten maken van onze beleefde werkelijkheid.

Vandaar, dat b.v. geloof in dit geval een zeer goed hulpmiddel is. Hij die gelooft, wordt genezen, zegt men wel eens. Wat niet zo vreemd is als het lijkt. Want hij die gelooft aanvaardt daarmee een andere werkelijkheid en aanvaardt daardoor ook kosmische krachten, die in een omgezette vorm op hem worden gericht.

Dit is een verklaring voor zeer vele wonderbaarlijke genezingen, zowel paranormaal ontstaan als met kerkelijk imprimatur en dus als wonder omschreven.

Imprimatur betekent: het worde gedrukt. En kerkelijke toestemming tot zo iets wordt natuurlijk voornamelijk gegeven, wanneer het product ten voordele van de geldende leer en in dit geval bovendien ten voordele van de reputatie van een bedevaartsplaats wordt geacht te werken.

Wat dan weer voordelig is voor de beurs van de kerk, daar de kosten en zo ook de opbrengsten in een bedevaartsplaats hoger worden naarmate meer gelovigen haar heiliger achten. Iets wat u indien gewenst, op verschillende bedevaartsoorden zelf na kunt gaan.

Want bedevaartsplaatsen handelen feitelijk in de verwachting van het wonder, verpakt in prullen die vrome herinneringen heten te zijn en ondanks hun uiterlijk gemeenlijk als stempel dragen "made in Honkong".

Wanneer ik u zeg, dat u kosmische krachten in uzelf kunt activeren door middel van geloof, zo moet u wel begrijpen, dat het geloof geen bepaalde vorm behoeft te hebben. Want geloof is geen belijdenis, ook al zijn er heel wat mensen, die dit menen, maar een aanvaardingstoestand, een zekerheid, die innerlijk ontstaat zonder uiterlijke redenen, en waaruit dan bepaalde gevolgen niet slechts innerlijk, maar ook in het kader van eigen wereld voort kunnen komen.

Kosmische krachten reageren bij de meeste mensen voornamelijk op dit geloof, tenzij wij te maken hebben met een mens, die in staat is. eigen geestelijk wezen geheel te kennen.

Heb je voldoende zelfkennis om niet slechts je stoffelijke ik, maar ook het geestelijke ik dat daarin verborgen is, geheel te kennen en te beleven, dan kun je door deze erkenningen alleen reeds kosmische krachten dirigeren. Je krijgt dan als vanzelf vele nieuwe mogelijkheden.

Wanneer u nog niet zover bent, zou ik het maar bij het geloof houden. Lach dan maar eens stil, wanneer een ander u vertelt, dat alles, wat u gelooft, onzin is. Want het gaat er immers niet om, wat U gelooft, maar om het feit, dat u gelooft.

Men kan zichzelf dan dermate beheersen, dat hoest en proestbuien niet meer voorkomen, dat zelfs een verslikken ook zonder krampachtige kuchbuien verdwijnt etc.

Wanneer ik een voorbeeld geef op een stoffelijke niveau, zo betekent dit niet, dat ik de reeks voorbeelden niet op een geestelijk niveau kan vervolgen.

Op het ogenblik dat een mens, op welke wijze dan ook, zijn kosmische kracht leert activeren, kan hij deze krachten gebruiken om b.v. een zogenaamd dubbel uit te zenden. Hij kan zijn wezen dan in een ook voor anderen kenbare vorm of niet zichtbare vorm zonder tijdsverlies overal op de wereld projecteren. Hij kan waarnemingen doen op afstand.

Maar ook zal hij op deze wijze alle werelden van de geest, waar hij krachtens zijn bewustzijn maar toe zou kunnen behoren, kunnen betreden. Hij heeft dus toegang tot vele geestelijke werelden, zowel lichte als duistere.

Hij zal alle energie, die daarvoor nodig is bij voortdurend kunnen ontleen aan het levenslichaam. Je wordt er dus niet, zoals bij de dood geschiedt, los van gemaakt, maar ontleent er kracht aan.

Deze kracht is van kosmische origine en zal gemeenlijk in twee vormen gelijktijdig werkzaam zijn: In de eerste plaats een levenskracht die egaliserend en rustgevend inwerkt op het lichaam, dat zo sterk wordt geladen dat in beslagneming of schade daaraan voorkomen wordt en in de tweede plaats een vorm van kracht, die het mogelijk maakt, ook op stoffelijk niveau een groot deel van het beleven van de projectie als een werkelijke beleving vast te leggen.

Met die kosmische kracht kun je dus een geestelijke wereld bewust betreden. In die geestelijke wereld kun je blijvend bestaan. Het ik heeft een reeks voertuigen, die niet geheel in de stof leven, maar normalerwijze wel geheel op de stof gericht zijn.

Is er in het ik een voldoende hoeveelheid kosmische kracht te beheersen, dan kan men een dergelijk deel van het ego bewust en ook in de stof deels te volgen in die andere wereld zonder pauze laten bestaan.

Voor u wisselt uw bewustzijn in de stof wel steeds tussen de belevissen van het stoffelijke bestaan en de ervaringen in het geestelijke bestaan, maar men wordt zich van dit laatste b.v. door een soort dromen steeds weer bewust en de belevingen in beide werelden vertonen een controleerbare continuïteit. Wat meer is, beide continuïteiten kunnen, zelfs in de stof, beseft en voor een groot deel gericht of soms zelfs geheel beheerst worden.

Hier is dus een mogelijkheid in twee werelden in feite gelijktijdig te leven en daarmee ook de mogelijkheid, alle geestelijke krachten en kwaliteiten even bewust en voortdurend te gebruiken als de meer stoffelijke eigenschappen.

Wat het werkelijke geheim in dit geval is? Vooral wel het feit dat er geen enkele lering bestaat die u dit kan geven. Het geheim is dat alle juist opwekken van krachten en alle juist en bewust gebruik daarvan berust op uw eigen innerlijke toestand en niets anders.

Wanneer u met krachten wilt werken buiten uw wezen, zult u in uzelve altijd een toestand van rust of vrede moeten kennen. U kunt deze baseren op concentratie, verkrijgen door geloof of uitgaan van elke voorstelling, die voor u een uiting betekent van de grootste evenwichtigheid.

Op het ogenblik, dat dit waar wordt, is het geheel van de krachten die in het levenslichaam aanwezig zijn, voor u aanspreekbaar. Niet alleen bepaalde geestelijke krachten, die je ook langs mentale processen soms kunt leren richten en beheersen, maar ook de geheel niet aan de stof gebonden krachten, die wij kosmisch noemen. Zij openbaren zich dan in het levenslichaam als voortdurende krachtstromen en worden in hun uiting - omvorming - ook zonder meer en voortdurend aangepast aan de behoeften van het ogenblik.

Een ander geheim. De verborgen krachten van de mens worden eerst dan actief, wanneer hij zijn redelijkheid, zijn beperkte wereldvisie, tijdelijk terzijde kan stellen.

Ik zeg nadrukkelijk tijdelijk. Want elke mens moet zich voortdurend van zijn menselijke wereld en haar waarden bewust zijn. Voor hij met experimenten van kosmische aard begint, dient hij zich dan ook even de beperkingen en opvattingen van zijn eigen wereld voor ogen te stellen.

Na afloop van het experiment en vóór de eventuele evaluatie daarvan dient hij het zelfde nogmaals te doen. Hierdoor kan men er van verzekerd zijn, dat de kontakten met de eigen stoffelijke wereld geheel reeel blijven. Bovendien kan eerst wanneer men weer terugkeert tot de waarderingen en denkwijzen van zijn eigen normale wereld alles, wat kosmisch of geestelijk werd gedaan of nagestreefd met enige objectiviteit worden nagegaan.

Want alleen vanuit de waarderingen van de eigen stoffelijke wereld zal het mogelijk een meer afstandelijke en redelijk aanvaardbare controle tot stand kunnen brengen, waarin een bruikbare waardering voor al wat men bereikte of meende te bereiken mogelijk is.

Op het ogenblik dat u beseft dat het geheel van de kosmos energie is en dat u, met alle energien, die u ter beschikking staan, uw relatie tot alle omringende, ook de kosmische, vormen van energie kunt veranderen zonder dat uw wezen hierdoor gelijktijdig mede dient te veranderen, bent u ook in staat, van plaats tot plaats te gaan zonder de tussengeschiedende afstanden gelijktijdig te doorlopen.

U kunt dan dus, zonder het uitzenden van een dubbel als voornoemd en beschreven, van de ene plaats naar de andere gaan zonder tijdsverlies. U maakt bij dit u verplaatsen gebruik van tijds-ruimtelijke energien die u echter door de kosmische invloeden in eigen persoonlijkheid tijdelijk of blijvend herleidt tot een andere waarde in relatie tot uw persoon.

Wel moet worden opgemerkt, dat u niet zonder meer op alle plaatsen kunt verschijnen. U kunt dit alleen tot standbrengen op al die plaatsen waar het product der krachten van tijd en ruimte gelijk is aan dat, vanwaar u uitgaat. Maar er zijn altijd vele van dergelijke punten in de wereld en de ruimte, zodat er altijd zeer vele plaatsen zijn, waar u zonder tijdsverlies stoffelijk in verschijning kunt treden.

Let wel: dit alles is binnen vele scholen en groepen wel degelijk bekend. Maar degenen die weten dragen hun kennis niet over aan anderen en wanneer die dan met alle geweld b.v. willen leren leviteren, geeft men hen de raad in concentratie op een leren kussen te gaan zitten en steeds weer zo krachtig mogelijk omhoog te wippen, terwijl men zich voorstelt, dat men vliegt. Het heeft een voordeel: wanneer de leerling op deze wijze al niet lijfelijc leert leviteren is de kans groot dat hij ze na afloop van de training toch ziet vliegen.

Ook het geheim van het werkelijke en lichamelijke leviteren is heel anders, dan men uit dergelijke "lessen" zo menen te moeten opmaken. Wanneer er geen besef meer is van de relatie tussen het ik en de wereld, maar een andere relatie wordt ondergaan die voor het eigen besef geheel werkelijk is, zal men ook lichamelijk niet meer gebonden zijn aan bepaalde wetten en regels, zoals b.v. zwaartekracht, danwel zal hun werking op het eigen lichaam beperkt zijn. Wanneer b.v. wel een besef van plaats blijft bestaan, zal men op die plaats blijven, maar is het wel mogelijk, dat men zich meters hoog in de lucht verheft.

Op het ogenblik, dat ik niet meer gebonden ben aan de voorstellingen van lichamelijcheid en lichamelijk ingrijpen is het ook voor mij mogelijk met telekinese veel meer tot stand te brengen.

Wanneer ik dan in mijzelvc denkbeeldig dingen doe, zonder daarbij overigens mijn ledematen te gebruiken, kan ik buiten mij effecten veroorzaken alsof ik die ledematen wel zou gebruiken.

Oefen je dit, dan moet je leren je krachten goed te gebruiken en b.v. denkbeeldig als gewicht terzijde te stellen. In het begin is het voor iemand, die dit beoefent als heel moeilijk, een dobbelsteen goed te laten vallen, maar na verloop van tijd verplaatst hij met dezelfde energie een hele piano. De piano heeft immers geen "gewicht" dat gevoeld wordt. De nodige kracht wordt aan de omgeving onttrokken of uit geest en kosmos geput. Het verplaatsen van zeer zware lasten is dan geen kwestie meer van kracht, maar van het vinden van de juiste wijze, om je besef aan te zetten op het opheffen of verplaatsen daarvan.

Ik ben zo vrij om alle energien, die bij dergelijke dingen gebruikt worden als geheime krachten te omschrijven. Want degenen, die er het fijne van weten vertellen u daar liever niet te veel over. En wanneer zij u vertellen, hoe zoiets te doen, is de kans nog groot, dat zij bepaalde

gebruiken, zoals u in feite in het begin met hun kracht laten werken, zonder u duidelijk te maken, hoe u zelf die kracht op kunt wekken. Het wordt dan een verklaring, die doet denken aan de goochelaar, die u een van zijn trucs uitlegt, om na afloop te laten zien, dat er toch nog meer bij te pas komt. Men geeft u de gevoelswaarden die u nodig hebt om een bepaald effect te bereiken, maar niet het besef dat u nodig zoudt hebben om uw gaven zelfstandig verder of in een andere richting te ontwikkelen.

Ik zeg u daarom nogmaals en met nadruk: Alle kracht is te herleiden tot de kern van uw eigen wezen. Uw eigen gevoels en besefswereld kan deze kracht in elke gewenste vorm leren activeren en gebruiken. Maar dan moet er in u geen begrip meer bestaan, geen redenering worden gehandhaafd, waardoor die activering wordt beperkt.

Dit laatste is de grootste moeilijkheid. Daarom raad ik U, uzelf wat beter te leren kennen, niet alleen het stoffelijke ik, maar ook de mentale wereld, het geestelijke ik, dat daarachter schuilt. Leer de betekenis beseffen van die vage dromen, dat onbegrepen streven of begeren, dat steeds weer in u opleeft. Deze dingen zijn zeer waarschijnlijk een mogelijkheid, uw geest en bepaalde delen van uw mentale wereld beter te leren beseffen.

Probeer gevoelsmatig door te dringen tot de kern van je eigen wezen en voel aan, waarom er ondanks alles in u nog steeds een beetje licht, hoop, verwachting, blijft bestaan.

Wanneer je dit doet, vindt je de sleutel, waardoor de geheime krachten in en door u geactiveerd kunnen worden. Menig systeem bevat leringen en gebruiken, die hiertoe bijdragen en u zo helpen, dit alles sneller en eenvoudiger te bereiken. Maar besef dan ook, dat geen enkel systeem, geen enkele uiterlijke scholing of esoterische wijsheid u het zelf werken en volgen van genoemde innerlijke procedure van zelferkenning kan besparen.

Indien u nu zoudt denken, dat dit alles maar kolder is - en dit kan ik mij onder omstandigheden goed voorstellen - zal ik moeten trachten, u altans iets van dit alles te demonstreren.

De kans is dan groot, dat er nog mensen zijn, die ontkennen, dat dit alles waar is. Want er zijn ook mensen, die beweren dat er op aarde geen boordeknoopjes meer bestaan, omdat zij er de laatste jaren wel naar hebben gezocht, maar er geen enkel hebben gevonden. Waarbij zij dan liever maar vergeten, dat zij alleen steekproeven hebben genomen en bovendien wat bijziende zijn.

Wij gaan gewoon samen iets denken. Dat is toch niet zo moeilijk. Of denkt u nooit? Ja, dat is toch wel denkbaar. Want er zijn in uw dagen mensen die een denkservice hebben. Hun denken bestaat uit een beetje VOO, wat koppen in de Telegraaf, wat nieuws van de tros en nog enkele punten van de VPRO als kruiderij. Zo behoeven zij niet meer te denken en kunnen zij toch overal een "eigen" mening over koesteren.

Ik verzoek U, even te denken volgens de punten, die ik U ga geven. Stel U alleen het volgende voor;

Denk aan licht. Stel u voor, dat in uzelf een lichtje brandt. Neem een bekend beeld, een kaarsvlammetje, een electrisch lampje, wat u maar wilt.

Stel u voor, dat u niet kijkt naar de bron van dit licht. Denk er over na, hoe het werkt op uw wezen, Koester u a.h.w. in de uitstraling. Zou dat kunnen? Het is een leuk verhaaltje, nietwaar, en schaden kan het ook al niet. Dus denk even zoals ik u vraag te doen, bouw de voorstellingen op, die ik U suggereer. Volg met uw voorstelling gekoncentreerd mijn woorden.

In mij is licht. De bron kan ik niet geheel zien, maar het koestert mij, het is warm.

Laat dit licht steeds verder in heel uw wezen doordringen. Laat een ogenblik dit licht in uw gedachten werkelijk stralen en probeer u voor te stellen, dat uw wezen daarvoor transparant is, zodat het door u naar buiten kan stralen.

Stel u het maar even voor. Het is maar een verhaaltje. Concentreer U even op deze denkbeelden.....

Stel u nu dit voor: Het licht van ons allen, die kleine beetjes, komt nu rond ons samen. Het wordt een soort koepel van licht. Even zijn wij geborgen in een soort kleine privé kathedraal. Het licht straalt om ons heen. Het is rustig.

Het is heel erg rustig. Neem nu die rust met uw gedachten beet. Denk: die vrede haal ik naar mij toe.

Probeer het in je wezen terug te brengen, die vrede. Rust. Ontspannenheid..... Vergeet nu dat licht maar. Er is nu alleen nog maar die vrede.

En aangezien ik nu toch al optreed als suggestor geef ik u nog een suggestie meer. Deze kracht, deze vrede - en stel u voor, dat u deze nog steeds tot u neemt - zal u helpen om alle ongeregelde heden, kleine lichamelijke afwijkingen en dergelijke glad te strijken.

Neen wij gaan geen wondergenezingen doen. Dat in zo korte tijd te willen doen met u zou onzin zijn. Maar wij hebben met elkander toch voldoende licht opgebracht om het volgende te stellen:

Alles egaliseert. Spanningen ebben weg. Hoofdpijntjes verdwijnen. Spieren ontspannen zich, gaan normaler functioneren. De polsslag wordt rustig. Rust. Alleen maar rust. Houdt dit even vast.

Wanneer u deze oefening meegedaan hebt, zo zeg ik u, dat U het resultaat hiervan gedurende tenminste 48 uren zult ervaren. Probeer het maar. Bezie maar eens achteraf, of dit waar is.

Vreemd? Welneen. Wij activeerden door ons denken en geleid door suggestie, iets van die z.g. geheime krachten. Zo gemakkelijk kunt er daar al iets mee doen. Alleen door je iets voor te stellen en even de werkelijkheid - zoals mensen die plegen te zien - uit het oog te verliezen.

Ik garandeer u, dat wij te samen heel wat kracht hebben opgebracht, ook al heeft niet iedereen van harte meegedaan. Dat betekent, dat een ieder, die ook maar geprobeerd heeft volgens de suggestie die ik gaf hieruit vrede in zich op te nemen, een veel aangenaamere weekende zal hebben dan zonder dit denkbaar was en vooral veel beter dan anders tegen allerhande kleine storingen e.d. opgewassen zal zijn. Zelfs lichamen zult u zich wat beter voelen. En er zijn er enkelen onder U die dit werkelijk nodig hebben.

Zeker, wat ik nu gedaan heb is een kunstje, een soort vertoning. Maar wacht die 48 uren nu eens af en constateer dan, of zij werkt. Indien dit juist is, kunt u zich afvragen of mogelijk het geheim van alle z.g. geheime krachten gelegen is in het feit, dat de mensen dezen niet willen of durven aanvaarden. Dat men deze dingen te onwerkkelijk vindt om er iets mee te willen doen.

U kunt echter beter weten. Dan begint u alleen maar weer te denken aan dat lichtje diep in u en probeert u alleen maar vanuit uzelf dit licht vanuit uw wezen te laten schijnen tot er rust in uw omgeving komt.

Straal die rust uit en zodra u voelt, dat zij er is, laat haar tot u terugkeren. Dan zult u zien, dat u zowel voor uw lichamelijke als geestelijke konditie en zelfs voor uw mentale toestand veel kunt bereiken.

Wanneer u nu nog vragen wilt stellen kunt U uw gang gaan.

Speelt bij dit alles ook de fantasie een rol?

Natuurlijk speelt de fantasie hierbij een rol. Neem mij niet kwalijk.

Maar dat speelt toch overal een rol? Neem nu uw eigen land. Heel wat landgenoten hebben het op zich wonderlijke denkbeeld, dat het hen slecht gaat. Een fantasie, want in feite hebt u alles wat u nodig hebt, zelfs wanneer u tot de armsten behoort en zelfs nog meer. Maar wanneer de mensen maar blijven denken, dat het hen steeds slechter gaat, wordt dat op de duur nog waar ook.

Ik sprak zo even over geloof als het aanvaarden van iets, wat niet bewijsbaar is, wat redelijk gezien niet werkelijk is. Wat is fantasie anders dan het opbouwen van voorstellingen, die redelijk gezien niet werkelijk zijn of kunnen zijn?

Aan de andere kant: wanneer u fantastische denkbeelden hebt, maar die om kunt zetten in iets, wat werkelijk en konstaterbaar is, is het dan nog fantasie? Misschien is uw voorstelling omtrent de oorzaak, waaruit het resultaat ontstaat, fantasie, want u kent die nog niet werkelijk. Maar wanneer er een werkelijk resultaat is, moet er in de fantasie eveneens iets aanwezig zijn, wat met de werkelijkheid te maken heeft. En daar gaat het om.

Wat wij hebben gedaan moogt u voor mij fantasie noemen, u moogt het suggestie noemen of hoe u maar wilt. Wanneer u daarbij maar een ding onthoudt: Wanneer hierdoor een konkreet en controleerbaar resultaat voor uzelf of anderen tot stand komt, is het niet alleen maar fantasie, suggestie of wat u maar wilt. Dan zit er werkelijkheid in.

Mensen vergeten dit aspect van fantasie maar al te vaak. Zij menen dat fantasie nu eenmaal iets is, wat je niet in cijfers kunt uitdrukken of in redelijke gevolgtrekkingen kunt vastleggen. Dus is het alleen maar illusie en bestaat het niet echt.

Ik stel echter, dat vele fantasien en z.g. waanbeelden iets omvamen dat verder gaat dan de nu bestaande kennis en daardoor ook verder dan de zo vaak geroemde logische beredenering en redelijkheid.

Want iets, wat verder gaat dan alles, wat men tot nu toe meent te weten of denkt te controleren gaat eveneens verder dan alles wat in als redelijk erkende termen kan worden uitgedrukt.

Vergeet bij dit alles niet, dat vele bekende uitvinders oorspronkelijk als fantasten werden uitgelachen. Men heeft zich bijna dood gelachen in vakkringen toen Schliemann beweerde, dat hij even Troje ging ontdekken, noemde hem een fantast omdat hij uitging van de betrouwbaarheid in gegevens van oude boeken die als verhaaltjes werden beschouwd.

Mensen hebben gelachen om Pasteur, de "apotheker met waanideeën" met zijn fantasie omtrent besmettingen. En om vele anderen. Want alles wat verder ging dan hetgeen men meende te weten, werd als fantasie beschouwd en elke poging, op grond daarvan iets te ontdekken zag men als dermate onredelijk, dat alleen een medelijdend schouderophalen daarvoor paste.

Toch zijn het in vele gevallen de "fantasien" van deze onredelijke "dwazen" die dachten het beter te kunnen weten, die het aanzien van de hedendaagse wereld bepalen, veel meer dan de nu reeds lang vergeten zekerheden van de lachers, die meenden, dat zij alleen het wisten.

Nogmaals: Alles, wat u fantasie noemt, maar wat wel konkrete resultaten oplevert is geen fantasie zonder meer. Het beeld kan verkeerd zijn, maar daarachter liggen feiten, die zo echt en werkelijk zijn als uzelf.

Waarmede uw opmerking naar ik meen beantwoord is. Ik wil u nog een ding onder de aandacht brengen, voor wij eindigen. U droomt vaak, nietwaar? Je speelt ook met denkbeelden diep in jezelf en meent, dat zij nooit waar zullen kunnen worden. Of je doet, of iets waar is, een zekerheid is en weet voor jezelf, dat het niet waar wordt.

Hoe vaak gebeurt u dit niet? Mogelijk pakt u het alleen maar verkeerd aan. Want het geheim bij al die z.g. geheime krachten is vooral het

juist, dat je een schakel moet vinden tussen je onredelijk innerlijk en je redelijk kenbare wereld.

Pas op dat ogenblik werkt de zaak. Dat betekent, dat je het schijnbaar onredelijke nodig hebt, om tot een vernieuwing te komen in de wereld die je redelijk acht.

Ik weet niet, wat ik nog meer moet zeggen. Oja. Het was daarnet natuurlijk allemaal maar fantasie. Maar houdt toch dat gevoel van vrede nog even vast. Per slot van rekening, er kan u niets slechts door gebeuren en wanneer ik gelijk heb, is 48 uren net voldoende, om uw weekend prettiger te maken.

Voor de rest wens ik u allen natuurlijk een prettige avond verder en niet te vergeten, een bijzonder aangenaam weekend.

-0-0-0-0-0-0-0-0-

Goeden avond vrienden.

Dit tweede deel van de avond dient esoterisch te zijn. Dit lijkt mij heel erg moeilijk.

Ik heb eens een vriend gehad, die een tijdlang esotericus is geweest. Maar ja, zijn esoterie werd door de kus verstoord. Daarna is hij getrouwd. Hij heeft zijn esoterie voor andere zorgen in moeten ruilen. Onder andere een nageslacht dat hem soms dicht bij de hystericus bracht, zodat hij bijna van esotericus tot hystericus geworden was.

Wanneer je zo bezig bent met de interne dierentuin van de mens realiseer je je ook pas, hoe zeer de mens zijn innerlijke kwaliteiten in zegswijzen heeft weten uit te drukken.

Want wat zegt men? Je bent een ezel. Je staat voor aap. Gifslang. Os. Varken, hond en dergelijke liefelijkheden behoren eveneens tot het algemene spraakgebruik. En al die zaken vindt je terug in het innerlijk van de mens.

Voor de dierentuinen is het maar goed, dat die innerlijke kwaliteiten van de mens gemeenlijk niet zo duidelijk kenbaar naar buiten komen. Anders zouden zij met of zonder subsidie door gebrek aan belangstelling ten ondergaan. Want een hollander is toch zeker niet bereid te betalen om dingen te zien, die hij elke dag op straat, thuis en op zijn werk voor niets kan aanschouwen.

In de mens wordt menige bedreigde diersoort dan ook altans als innerlijke kwaliteit in stand gehouden. Sommige mensen denken, dat dit alles is.

Zij stellen zich tevreden met de opsomming van al hun zonden. Ik kan begrijpen, dat sommigen dit meer dan voldoende vinden, want er zijn mensen waarbij alleen dit opsommen bijna een levenstaak zou vormen.

Anderen houden zich liever bezig met het opsommen van hun deugden. Ik denk dat dit de luiers zijn, die graag snel met hun innerlijk onderzoek klaar willen komen.

Ik heb trouwens een oom gehad - oom Jan - die zichzelf een zeer deugdzaam man vond. Mogelijk daardoor had hij ook altijd kritiek op tante Truus.

Tante Truus was een goedmoedig mensje. U kent je wel, van die vliegende spichten die overal kopjes thee en koekjes vandaan gooien. Oom Jan bezat dan ook als echtgenoot een kennelijk overwicht. Ik denk dat dat wel meer dan 100 pond is geweest.

Oom Jan was altijd weer overtuigd van zijn eigen deugden. Hij zei dan ook altijd tot tante Truus dat zij toch maar een gelukkige vrouw was daar hij haar had uitverkoren.

Lange tijd is dat goedgegaan. Maar op een gegeven ogenblik had tante er toch genoeg van en vroeg, wat voor deugden oom Jan dan wel bezat.

Ik ben betrouwbaar, sprak hij. Jan, sprak tante bitter, jouw betrouwbaarheid berust op het feit dat ik je steeds weer de deur uitschop wanneer je beloofd hebt ergens heen te gaan.

Jouw eerlijkheid is te danken aan het feit, dat ik nogal scherpzinnig ben en jij je schaamt tegenover mij toe te moeten geven, dat je weer eens gemeen bent geweest. Daarom maak je het niet zo erg.

Neen, jouw eerlijkheid is alleen maar te danken aan het feit, dat je beter zaken toe kunt geven voor ik er op een andere manier achter kom. En je bent altijd weer bang, dat dat kan gebeuren.

Tante ging zo nog even door en oom Jan, verbluft, bekeek de zaak een tijdje. Toen sprak hij. Och ja, elk genie heeft wel een kleine fout, Truus. En jij bent de mijne ...

Al lachende denkt u: Is dat nu esoterie? Wel, beste vrienden, er is eens iemand naar mij toe gekomen, die mij vroeg of ik hem kon zeggen, wat esoterie is.

Toen heb ik hem gezegd: Dat weet ik heel goed, beste vriend. Want ik heb een nicht gehad die er ook aan heeft gedaan. Haar esoterie was, zoals voor velen naar ik vrees, niets anders dan een soort tasje waarin zij haar oorspronkelijke levensbeschouwing wat veredelde en vervolgens bewaarde.

En zo denk ik er nog steeds over. O, het is natuurlijk heel mooi. Er zijn nog steeds mensen, die Onze Lieve Heer in hun hart nog steeds op Calvarien hebben staan.

Wanneer je dat voor de eerste maal bemerkt denk je al snel "wat is die mens vroom". Tot je er achter komt, dat zij hem er zelf op genageld hebben.

Er zijn mensen, die gevoelen, dat de Vader in hen woont. Zij gedragen zich dan ook zeer vaderlijk tegenover de mensenwereld. Maar wanneer je dit begrip van die Vader in hen eens verder naspeurt kom je al snel tot de overtuiging, dat zij diep in zich een spiegel hebben zitten, waarin zij zichzelf bewonderen en zeggen: Hoe zeer lijk ik toch op de Vader, die ik hier mag ontmoeten.

Maar een ding is zeker. Aan dit innerlijke beeld ontleen zij het recht zich op een heerszuchtige en bemoeizuchtige wijze tot anderen te wenden. Heel spontaan overigens, zoals vele spontane toespraken, die ik door religieuze en politieke personen tot de massa heb horen houden.

Dat leek ook echt. Maar wanneer je heel goed oplet kun je toch wel zien, dat die spontaniteit en de rede beiden heel goed zijn ingestudeerd inclusief de bijpassende gebaren. Het enige spontane aan hen blijkt het ongeduld te zijn waarmede zij wachten op een gelegenheid in deze voor de gelegenheid spontaan aangeleerde redevoering los te barsten.

Wanneer ik u alleen maar mooie en treffende, te voren goed overlegde woorden mag toevoegen in naam van de esoterie kunnen wij er volgens mij beter meteen mee ophouden.

Nu ja, wij stammen uit een ernstig volk. De meesten onder ons houden niet van figuren, die al de loszinnig zijn. Zelfs de figuur Micawber heeft indertijd een zekere wrevel gewekt bij vele lezers en een hoofd schuddend "zo erg kan het toch nooit worden" bij de meer welgestelden, die hem in Dickens werken tegen kwamen.

Toch zijn wij eigenlijk esoterisch gezien dan dichter bij de werkelijkheid in die schijnbare losbolligheid dan al degenen, die proberen er vol ernst een systeem van te maken en alles alleen mooi vinden wanneer

het bovendien wordt uitgegeven in prachtband en aanbevolen door academici.

Een beëngend denkbeeld. De dames in deze dagen kunnen zich wel gelukkig prijzen, dat de corsetten uit de mode zijn. Zo nu en dan draagt men misschien nog een corseletje - ofschoon ik niet begrijp waarom er je achter staat, want soms kun je er heel wat in bergen.

Maar het zijn in ieder geval niet meer die starre strakke modepantseers, die de ideale wespentaille voorgoochelden waar zonder deze verstarrende en beknellende vormgevers alleen geheel andere lijnen op pitoreske wijze versierd met vetrolletjes te aanschouwen zouden zijn geweest.

Toch gaat menige esotericus nog op een dergelijke ouderwetse wijze te werk: hij stelt zich een ideale vorm voor, timmert vervolgens een zeer star product in elkaar dat hij de juiste leer noemt, compleet als het kan met geheimen en graden.

Wat erger is, je begint dan met een graad geheel onderaan en uiteindelijk heeft men dan na heel veel moeite de 39e graad bereikt. Dan heeft men esoterische koorts.

Maar wanneer je de werkelijkheid van je innerlijk beleven probeert in te snoeren met een systeem blijft er vaak niet veel meer over dan een in vele woorden geuite geestelijke ademmoed, gevolgd door al evenzeer geestelijk genoemde vapeurs.

Dan leven zij in allerhande waantoestanden, omdat zij dank zij hun afhankelijkheid aan het systeem een innerlijke waarheid niet meer kunnen verdragen.

Wat mij herinnert aan een nicht van tante Truus. En die nicht was me een tante van gewicht. Ik heb mij altijd voorgesteld, dat oom Jan niet bij tante op schoot ging zitten uit angst, haar opeens te zien veranderen in een soort model speculaas pop.

Maar als die nicht ooit op oom Jan was gaan zitten zo stel ik mij voor, dat er op de stoel alleen nog een heel plat vel gelegen zou hebben dat je met grote voorzichtigheid van de bekleding zou moeten krabben.

Nu geschiedde het in die dagen, dat deze nicht besloot haar toch al bijzonder uitvoerige vormen verder te veredelen. Zij liet een dwangbuis vervaardigen uit het afvalproduct van walvissen, voorzien van ingestikte koorden, extra versterkte gedeelten enz. Wat gezien haar veredelende bedoelingen trouwens hard nodig was ook.

Zij heeft zich door een paar potige hulpjes toen passend daarin laten rijgen en zie, het wonder geschiedde. Deze robuste vrouw, die anders meer kon verzetten en verdragen dan menig koudbloedig zeeuws werkpaard wilde in de warme tante helpen en zeeg onmiddellijk bewusteloos achterover. Vanaf dat ogenblik was haar motto: wie het breed heeft, laat het breed hangen.

Maar dit sombere voorbeeld maakt u mogelijk duidelijk, wat er kan geschieden, wanneer u tracht, uw omvangrijke geestelijke bewustwording in een passend systeem in te snoeren. U valt bij het eerst beste gebeuren van uzelve. U zegt dan mogelijk, dat het de geest is, die u dit heeft aangedaan, maar wanneer u eerlijk bent weet u heel goed, dat de geest er niets mee te maken had. Het was alleen het te nauwe korset, wat alle normale geestelijke ontwikkeling en reactie onmogelijk maakte.

Zo iets moet je in de gaten houden. Esoterie is volgens mij ook en vooral het vermogen, jezelf te zijn. Hoe kan iemand, die zichzelf niet wil zijn en niet wil aanvaarden, zoals hij is, ooit zichzelf erkennen, voor wat hij is en zijn krachten zien, zoals die werkelijk zijn?

Indien ik goed ingelicht ben komen dergelijke verschijnselen nog steeds voor op aarde. Wanneer ik goed ben ingelicht hoor. Want ik heb

ook mijn fouten en tekortkomingen, al zijn het er niet zovele.

Ik geef dit toe omdat u mij, indien ik geen bewijs van enige zelfkennis zou geven, toch niet zoudt geloven. Ik weet meer omtrent mijzelf dan menigeen op grond van de uiterlijkheden aan zou willen nemen. Maar ik zorg er wel voor, dat men daar niet zo gemakkelijk achter komt.

Maar stel nu eens, dat u niet bereid bent, uzelf te aanvaarden zoals u bent. Hoe wilt u dan ooit tot een werkelijk en juist beeld komen van de kracht, die in u woont?

Stel dat u een huis erft, compleet met inwonende huurder. Het ziet er misschien mooier uit, wanneer u onmiddellijk alles dichtmetselt en daarop verft en fraai aflakt. Maar wanneer u alle wegen naar binnentoe hebt afgesloten, hoe wilt u dan ooit die huurder leren kennen of wat dat betreft, er zeker van kunnen zijn, dat hij er wel is?

U hebt gelijk. Voor het zover is, zal een menselijke huurder al lang moord en brand roepen. Maar God is daar al lang over heen. Die laat u uw gang gaan. Mogelijk zou de duivel nog wat lawaai maken, want dat is zijn aard, maar dan moet er toch in het huis wel iets zijn waar hij slecht tegen kan.

Een duivel, die zou worden opgesloten in een ziel, die zichzelf kent zou volgens mij ook daarin iets van het goddelijke aanvoelen en zich gedragen zoals duivels volgens de overleveringen doen, wanneer zij per ongeluk in de doopvont vallen.

En uit die legenden wordt wel duidelijk, dat de duivel dit eerste sacrament der genade niet als zodanig ervaart maar het eerder voelt als een bad met kokende olie, hem toegediend op een zeer kwetsbaar deel.

U kijkt zo vreemd. Ik kan u verzekeren, dat juist het ook door U bedoelde vlezige deel bijzonder kwetsbaar is. Daar ik nu al mijn jeugtherinneringen weer volledig bezit kan ik u uit eigen ervaring zeggen, de hand op het geleende hart, dat het zitvlak zo bijzonder kwetsbaar is omdat het maar al te vaak verbonden is met de gevoelens.

Denk dus even na. Wanneer je jezelf kent, kun je pas begrijpen, wat God in jou kan zijn. In het begin kijk je te veel naar de buitenkant. Dat heb ik ook gedaan en toen meende ik dat God, wanneer Hij in de mens woont, wel een heel slechte woonbuurt heeft uitgezocht.

Op de duur ga je begrijpen, dat het niet om de buurt gaat, maar om de relatie, die er altijd en blijvend bestaat tussen de mens en God. U ziet nu, hoe moeilijk voor mij het chapter esoterie wel is. Hopelijk verveel ik u niet te zeer. Met een fles Sherry onder de gordel ben ik amuserender, zoals de ervaring mij heeft geleerd, maar die past weer niet bij mijn nog betrekkelijk nieuwe geestelijke status.

Wat ik probeer duidelijk te maken is dit: Wanneer je beseft, dat je niet alle wijsheid in pacht hebt en bovendien het bestaan van God kunt aanvaarden, kun je ook begrijpen, dat juist door die God alles zin heeft. Dan weet je, dat je door jezelf te aanvaarden voor wat je bent en de zinrijkheid steeds weer te stellen van alles wat je bent en beleeft, het leven zelf eerst beseft.

Mogelijk valt je dit zwaarder, wanneer God voor jou maar iets vaags is. Er zijn mensen, waarvoor God zoiets is als het drijfgas van de spuitbus die leven heet: je ziet het niet, je ruikt het niet, maar het zal er wel moeten zijn, want waar komt anders die wolk vandaan.

En het allermoeilijkste wordt zoiets natuurlijk, wanneer je, zoals sommige mensen wel doen, zegt, dat er geen God is. Ik heb een dame gekend - zo noemde men haar - die zong. Tenminste dat dacht zij zelf en bovendien kreeg zij er goed voor betaald.

Er zijn in deze tijd veel mensen, die denken, dat zij zingen en daarvoor ook heel goed betaald worden. Hun geluid lijkt op een schorre kikker, die niet veel meer dan kwek kwek weet te zeggen, maar dat wel

in het juiste ritme weet te brullen.

Goed, deze dame sprak eens tot mij: Jongen. Zij zei iets anders, maar wij moeten het netjes houden. Jongen, in jou kan ik tenminste geloven. Maar wanneer ik de mensen over God hoor praten krijg ik het gevoel, dat die er niet is.

Ik heb haar geantwoord: Kind, kijk eens in de poppetjes van mijn ogen. En dat deed zij dan ook. Zij deed het zelfs erg graag. Dus keek zij in de poppetjes van mijn ogen. En verder ben ik ook nooit met haar gegaan. Dat moogt u ook wel weten.

Daarna vroeg ik haar: En wat zie je daarin dan wel? Zij: ik zie mijzelf in duplo. Waarop ik weer: zie ziet het, er is nooit zoveel ellende op de wereld of er kan er nog wel eentje bij.

Daarop vroeg ik haar: Dus ben je in mijn ogen?. Zij ontkende en verklaarde, dat zij zich alleen maar spiegelde in mijn ogen. Juist, sprak ik. Wanneer je dit nu een beeld van de werkelijkheid wilt noemen.. O ja, sprak zij.

In dat geval, vervolgde ik, behoef ik alleen maar mijn blik iets van je af te wenden en je bent er niet meer. Waarop zij meende, dat ik gek was en dat dat bovendien niet mogelijk was, omdat zij de volgende dag weer moest zingen.

Ik zei: iedereen heeft nu eenmaal zijn illusies. Maar nu moet je eens luisteren kind ... Ik zei iets anders dan kind hoor, maar zoals ik u reeds vertelde krijgt u een gekuiste versie omdat dit een esoterisch onderwerp dient te zijn dat bovendien gegeven wordt voor een zeer geestelijk geïnteresseerd gezelschap.

Laat ons dus aannemen dat ik kind zei. God, sprak ik, is precies het zelfde. Wanneer ik ergens kom en iets van mijzelf in de wereld weerkaatst vindt, zo weet ik, dat ik in de ogen van God kijk.

Waarop zij me meewaring aankeek en sprak: Jongen, wanneer jij jezelf tegenkomt op deze wereld, hou je dat dan uit? Ik repliceerde: je moogt daarover denken zoals je wilt. Maar ik ben altijd nog beter dan jij. Ik bromfiets beter dan menigeen, zelfs al de eerste keer dat ik er op klom. Dat heb ik bewezen. Ik praat beter onzin dan wie dan ook, want ik wordt er beter voor betaald dan de meesten. En ik ben een beter poeet en kenner van de letteren dan velen die zich schrijver noemen, want ik schrijf soms waarheden, waar zij nog steeds overheen kijken.

Maar als een echte vrouw kwam zij terug met eens: Dan hoop ik maar dat je de kans krijgt om jezelf eens heel goed op te nemen, wanneer je weer eens in de poppetjes van de ogen des Heren kijkt.

Zo gaat dat vaak. Wat ik beweerde was voor haar niet veel meer dan waanzin. Zoals menige esotericus zal denken, dat ik veel te werelds spreek om werkelijke esoterie te kunnen berengen.

En toch is volgens mij esoterie wel degelijk ook een beetje een jezelf terug vinden in de wereld, waarin je leeft. Er zijn mensen, die zichzelf alleen maar willen ontmoeten in theorie of in de hemel.

Waarbij ik wil aanmerken, dat ik de versie van leven na de dood waarin ik mij nu beweeg heel wat interessanter vindt dan de hemel waarin ik lange tijd geloofde voor ik besloot, om eens wat minder te geloven wat mij verteld werd.

Eerst toen ik weer ouder werd, besloot ik toch weer iets meer te gaan geloven. Maar dat komt omdat ik minder geloofde in de duur van mijn eigen leven. U zult dit ook wel meemaken:

Een hiernamaals wordt door de bank aanvaardbaarder voor de mens naarmate hij ouder wordt, vooral wanneer hij verder verkeerdelijk gelooft dat hij door de bank genomen toch wel verdienstelijk heeft geleefd.

Aan de andere kant is een ouder iemand, die niet van eigen verdienste overtuigd is eerder geneigd zichzelf te overtuigen, dat er geen leven na de dood kan bestaan.

Het feit, dat er geen leven na de dood komt maakt je leven meer aanvaardbaar voor je. Zoals een faillissement aanvaardbaarder is wanneer je er goed van hebt geleefd en vooral ook heel veel schulden hebt weten te maken. Dat geeft er a.h.w. zin aan.

Wanneer er werkelijk geen hiernamaals zou zijn en geen God, dan verwonder ik mij alleen maar over al die mensen, die toch nog stom genoeg zijn om hard te werken, die respect hebben voor hun naaste. Want waarom zou je dan zo goed proberen te zijn?

Wanneer zij zeggen, die voor zichzelf te doen, dan kan dit volgens mij alleen voortkomen uit het feit, dat zij ondanks alle verklaringen in of rond zich iets zien, wat langer leeft dan zijzelf, wat hun betekenis langer zal doen bestaan dan alleen de duur van hun lichamelijk op aarde vertoeven.

Veel dingen zijn voor mij onbegrijpelijk. Dat de rijkere veelal zo vroom zijn, verwondert mij niet zozeer, maar er zijn van die dingen die hun geloof en vroomheid logenstraffen.

In dit verband kan ik mogelijk het beste Vondel citeren die boven zijn pijpenhandel schreef: grote stelen en kleine stelen, maar groten stelen het meest.

Een vrome grote steelt niet. En wanneer ik zie, dat de groten wel stelen, dan ben ik als kleine toch niet geneigd, dat over mijn kant te laten gaan tenzij ik er van overtuigd ben, dat de grootste stellers later hun trekken wel thuis zullen krijgen.

Geloven in God, niet geloven in God, het is mij alles even goed. Maar wanneer je jezelf werkelijk leert kennen, heb je toch geen beeld van God meer nodig? Dan heb je een gevoel dat je leeft in het geheel.

Een heel oude chineesche filosoof stelde het eens als volgt: Zolang anderen mijn gedachten nog herdenken, leef ik.

Daarin had hij gelijk. Hij zag in dat je, zolang je binnen het geheel nog maar iets betekent, nooit werkelijk dood kunt zijn. En daar heb je, op een materialistische wijze, reeds het begrip eeuwigheid benaderd in verband met het menselijk leven en sterven.

Stel, dat ik er eens nooit geweest zou zijn. Dan zouden heel wat mensen zich minder aan mij geërgerd hebben en heel wat dingen zo den ongetwijfeld anders zijn verlopen.

Heel veel mensen hadden mogelijk ook minder gelachen en zouden daardoor veel ernstiger ingegaan zijn op vele zaken die zij nu met een lach aan zich voorbij lieten gaan. Ook daardoor is er mogelijk binnen het geheel van de menselijke geschiedenis een kleinigheid veranderd.

Ik wil niet zeggen, dat het dan slechter of beter geweest zou zijn. Ik vindt het trouwens zo als erg genoeg voor U. Maar het zou toch anders geweest zijn. Kortom: ik ben een integrerend deel van alles wat er verder gebeurt, alleen al omdat dit zonder mijn bestaan ergens een beetje anders gegaan zou zijn.

Alleen door het feit van je bestaan ben je reeds deel van de eeuwigheid. De vraag blijft natuurlijk, of je bewustzijn blijft bestaan. Voor hen, die in dit persoonlijke voortbestaan niet geloven heb ik maar een troost te geven:

Je hoeft alleen maar dood te gaan om te weten, dat je dan nog leeft. Ook al zal dit voor zuinige typen mogelijk weer problemen met zich brengen. Want die zullen zich ongetwijfeld af gaan vragen, of die dure begrafenis nu wel zo nodig was, daar nu blijkt, dat zij toch niet dood zijn.

Aan de andere kant moeten zij zich dan wel realiseren, dat de begrafenis voor vele overgeganen toch wel een vreugdige aangelegenheid is. Je hoort dan van heel wat mensen, hoe goed zij wel altijd over je hebben

gedacht, terwijl je heus wel beter weet. En dat is een fantastisch gezicht.

Maar ik moet gaan eindigen en voordien toch iets van esoterische betekenissen zeggen. Daarom: Wat u bent - en niet wat u wilt zijn of zou moeten zijn - is hetgeen u bent binnen het geheel, in God.

Aanvaardt eerst uzelf zoals u bent. Indien u daarin slaagt, ook al kan dat moeilijk zijn, moet u trachten, ook de wereld te aanvaarden zoals zij is.

Wanneer je dit hebt gedaan, zul je zien, dat er een kracht bestaat die in alles ondanks wat je als verkeerd beschouwd, werkzaam is. Alles is anders en loopt steeds weer anders, dan je ooit had kunnen berekenen.

Wanneer je dit beseft en aanvaardt, beseft je opeens ook jezelf in de schepping en God in jezelf. Wie dit eenmaal bereikt heeft, moet dan verder geen theorieën meer opbouwen.

Persoonlijk heb ik het gevoel, dat het geloof soms begraven wordt onder de geloofsartikelen en daardoor bijna gedood. Het beseft van God onder omschrijvingen, waarin God nooit kan bestaan is onaanvaardbaar, zeker wanneer het beeld van de werkelijkheid bovendien wordt verdrongen door illusies, die men een ieder probeert voor te houden opdat hij zo zal kunnen vergeten, wie en wat hij is.

Aanvaardt jezelf, aanvaardt je wereld en probeer alles wat je erkent de aanvaarden als iets, waarbij ook jij betrokken bent. Dan geeft het niet, of datgene waarbij je betrokken bent een faux pas is van de buurvrouw of de laatste uitlating van mister Carter, de laatste ontwikkeling in Vietnam en China of iets anders.

Je kunt er waarschijnlijk weinig of niets aan doen. Maar je bent en blijft ook hiermede verbonden. En uit die aanaal aanvaarde verbondenheid met al wat je maar kent kom je dan tot een beleven van de God die in je bestaat, daar ook aanwezig is.

Zo kom je tot enig inzicht in de volmaaktheid die alles overschaduwt wat menselijk kan worden gezegd.

En toen pauzeerde de spreker in de overtuiging, dat hij niet veel meer kon zeggen dan hij reeds had gezegd. Ik heb geprobeerd u een waarheid voor te leggen, zij het op mijn wijze. Ik weet, dat men dit niet altijd op prijs zal stellen, maar iedereen heeft zo zijn methode. Tante Truus deed het met een koekje en een kopje thee. Een collega van mij probeerde hetgeen hij zegde aan te kleden door het aanbieden van een drank, die dermate scherp was, dat zij een belediging vormde voor elk goed gevormd verhemelte.

Anderen hebben getracht, hun denkteelden uit te dragen in te vergezochte theorieën. Ik doe het in woorden en soms niet zonder enige spot.

Maar kun je iemand veroordelen, omdat hij het beste heeft gegeven wat hij meende te kunnen bieden. Ik vraag daarom u medeleven op het ogenblik, dat u in mijn presentatie fouten meent te bemerken. Ik vraag u niet om medewerking, want dat is moeilijker te verkrijgen dan medeleven. Ik heb eens getracht, iets te laten bouwen. Het medeleven dat ik van alle kanten, zelfs de officiele, mocht ondervinden was overweldigend, maar de medewerking duurde zes jaren en toen hoefde het niet meer.

Maar basta. Als laat te gedachte geef ik u mijn uitgangspunt bij dit alles: Door alle tijden heen is er schoonheid, wijsheid, liefde. Welk van de drie voor ons het juiste spoor is, maakt verder weinig uit. Want zij voeren ons tot de voltooiing. En dat is alles, waar het voor ons op aan komt.

Goeden avond.

(beide onderwerpen bekort)

d.d. 12 oktober 1979.